

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. B.**, zastoupeného advokátkou Mgr. Helenou Kohoutovou, se sídlem Za Poříčskou branou 12, Praha 8, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2006 čj. SCPP-799/C-216-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2007 č. j. 7 Ca 163/2006 - 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2007 č. j. 7 Ca 163/2006-41, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku, a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Ze soudního spisu vyplývá, že žalobce se žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, č. j. SCPP-000328/PH-XII-CI-2006, jímž bylo podle ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přerušeno řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti průkazu povolení k pobytu. Důvodem přerušování řízení bylo trestní řízení, které je vedeno proti žalobci; jeho výsledek má ve vztahu ke správnímu řízení charakter předběžné otázky.

Městský soud v Praze v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na to, že rozhodnutí správního orgánu o přerušování řízení není rozhodnutím o právech či povinnostech účastníků řízení, resp. žalobce, ve smyslu ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nýbrž procesním prostředkem směřujícím ke splnění povinností vyplývajících

pro správní orgán z ust. § 2, 3 a 67 a násl. správního řádu. Toto rozhodnutí tedy pouze upravuje vedení řízení s cílem umožnit správnímu orgánu zjistit skutkový stav věci v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci. Žaloba proti rozhodnutí o přerušení řízení tak není podle ust. § 70 písm. c) s. ř. s. přípustná. Městský soud v Praze proto žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

V kasační stížnosti žalobce tvrdí nezákonnost usnesení Městského soudu v Praze o odmítnutí návrhu.

Žalobce je toho názoru, že v této věci jde naopak o rozhodnutí o právech a povinnostech žalobce. V důsledku přerušení řízení žalobci nebylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu, posléze obdržel krátkodobé vízum, které má sloužit k překlenutí doby, po kterou bude řízení přerušeno.

Žalobce v kasační stížnosti dovozuje, že z hlediska jeho práv a povinností bylo přerušení řízení závažným zásahem. Status cizince s uděleným dlouhodobým pobytem v sobě obsahuje řadu práv a povinností. Cizinci umožňuje podle druhu víza pracovat či podnikat, cizinec může cestovat, jeho pohyb a pobyt mimo území České republiky není nijak omezen, doba jeho pobytu se započítává do doby pěti let, která je potřebná pro získání trvalého pobytu. Pobytové povolení je mu uděleno na dobu dvou let. Jako následek přerušení řízení bylo žalobci uděleno pouze krátkodobé vízum. Toto vízum neumožňuje žalobci podnikat či pracovat, musí toto vízum v pravidelných intervalech obnovovat, a doba, po kterou v České republice na toto vízum pobývá, se započítává do doby pěti let, která je potřebná pro udělení trvalého pobytu. Tento rozdíl je nutno hodnotit jako zásah do práv a povinností žalobce, na něhož není pohlíženo jako na nevinného, přestože mu vina prokázána nebyla.

Pokud bude žalobci prodloužen dlouhodobý pobyt, zákon nedává možnost zpětného prodloužení. Stejně tak není dána možnost, aby se doba, po kterou žalobce v České republice pobýval na základě krátkodobého víza, započítávala do doby potřebné k povolení trvalého pobytu. Rozhodnutí o přerušení řízení se tedy zásadním způsobem dotýká právní sféry žalobce a zakládá, mění a ruší práva a povinnosti žalobce.

Žalobce rovněž namítl, že správní orgán jednal v rozporu s principem jeho legitimního očekávání, protože v jiných, obdobných případech správní řízení nepřerušil a povolení k pobytu udělil.

Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud, vázán důvody a rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil kasační stížnost takto:

Z koncepce soudního řádu správního vyplývá, že soud ve správním soudnictví nepřezkoumává každé rozhodnutí správního orgánu. Tzv. kompetenční výluky, tedy případy, kdy ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny určité úkony správního orgánu, jsou stanoveny v ust. § 70 s. ř. s., přičemž pod písm. c) je uvedeno, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

Přerušení řízení je v praxi správních soudů zcela jednoznačně považováno ze úkon správního orgánu, jímž se upravuje vedení správního řízení. Na tom nic nemění skutečnost, že ve správním řízení lze podat proti rozhodnutí o přerušení řízení odvolání (žalobce také takto postupoval). Jelikož je rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení vyloučeno ze soudního přezkoumání, návrh, kterým se žalobce domáhá přezkoumání tohoto rozhodnutí, je podle soudního řádu správního nepřípustný a soud jej usnesením odmítne (§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

Městský soud v Praze tedy postupoval v souladu se zákonem, když žalobcův návrh odmítl jako nepřípustný. Nejvyšší správní soud kasační stížnost shledal nedůvodnou a podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl a žalovanému nevznikly náklady, které by přesahovaly jeho běžnou úřední činnost.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu